

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Gfv.VI.30.065/2022/9.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Farkas Attila bíró

A felperesek: ... I. rendű

... II. rendű

A felperesek képviselője: Czingula Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czingula Katalin ügyvéd)
I-II. rendűért

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Dr. Varsányi Gabriella Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Varsányi Gabriella ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.503/2021/5-II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 68.P.21.723/2019/11-I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű és a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 254.000 (kétszázötvennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak – felhívásra – 3.218.000 (hárommilliókétszáztizennyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek mint adósok 2011. március 28-án euró alapú kölcsönszerződést kötöttek az írásba foglalt okiratban hitelezőként feltüntetett alperessel. A kölcsön célja a felperesek M.... B..... Zrt.-től felvett kölcsönének a kiváltása volt. Ugyanezen a napon a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségek biztosítására jelzálogjogot alapítottak a felperesek egyenlő arányú tulajdonában lévő ingatlanon. Az alperes 2013. szeptember 3-án felmondta a kölcsönszerződést.

[2] A felperesek az O..... A.....-val szemben 2014. május 20-án előterjesztett keresetükben a kölcsönszerződés semmisségének a megállapítását kérték a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény (a továbbiakban: Fhtv.) 16. § (5) bekezdése alapján, arra hivatkozással, hogy az nem tartalmazza az Fhtv. 16. § (1) bekezdés 7., 8., 13., 14., 23. és 24. pontjaiban előírt kötelező tartalmi elemeket. Kifejtették, hogy a kölcsönszerződés kamatra vonatkozó rendelkezései tisztességtelenek, ezért az Európai Unió Bíróságának (EUB) hasonló ügyben hozott ítéletei szerint kamatmentesen kötelesek visszafizetni a kölcsönt. Kifejtették, hogy a kölcsönszerződés kamatra vonatkozó rendelkezései a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209. § (1) és (4) bekezdései alapján tisztességtelenek, ezért az Európai Unió Bíróságának (EUB) hasonló ügyben hozott ítéletei szerint kamatmentesen kötelesek visszafizetni a kölcsönt. Jogkövetkezményeként a kölcsönszerződés hatályossá nyilvánítását, és annak megállapítását kérték, hogy a fennálló kölcsöntartozásuk 54.057.958 forint.

[3] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[4] Az elsőfokú bíróság a 2019. február 14. napján meghozott 68.P.21.804/2017/23-II. számú ítéletével a keresetet az alperessel szemben elutasította. A határozat indoklásában kifejtett álláspontja szerint a felperesek nem minősülnek fogyasztónak, a kölcsönszerződés nem fogyasztói szerződés, ezért arra nem alkalmazhatók a fogyasztói szerződésekre vonatkozó szabályok.

[5] A Fővárosi Ítéltábla a 2019. június 6-án meghozott 6.Pf.20.387/2019/8-II. számú végzésével hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróság ítéletét, a per újabb tárgyalását és újabb határozat hozatalát elrendelve. Végzése indoklásában rögzítette, hogy a felperesek az O..... A..... ellen terjesztették elő a keresetüket, mely az alperestől elkülönült jogalanyisággal rendelkezik. Előírta az elsőfokú bíróságnak, hogy valamennyi bírósági iraton javítsa ki az alperes személyét, foglaljon állást arról, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 146/A. § (1)-(5) bekezdései alapján helye van-e a felperesek 22. sorszámú beadványában előterjesztett keresetváltoztatásának, ettől függően végzéssel utasítsa el a keresetváltoztatást, vagy érdemben tárgyalja.

[6] A megismételt eljárásban a felperesek perbe vonták az alperest és felhívásra úgy nyilatkoztak, hogy az O..... A..... perből elbocsátását nem kéri. Az elsőfokú bíróság 68.P.21.723/2019/5. számú jogerős végzésével elbocsátotta a perből az O..... A.....-t.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperesek a megismételt eljárásban fenntartott keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a kölcsönszerződés nem jött létre, mert a szerződés megkötésének időpontjában az alperes nem rendelkezett jogképességgel az 1/2012. PJE határozat értelmében. Hivatkoztak arra is, hogy az 1/2012. (VI. 28.) PK vélemény értelmében a bíróságnak hivatalból kell észlelnie a szerződés létre nem jöttét. Fenntartották a kölcsönszerződés érvénytelenségével kapcsolatos keresetüket is azzal, hogy érvénytelenség jogkövetkezményeként elsődlegesen az eredeti állapot helyreállítását, másodlagosan a szerződés hatályossá nyilvánítását kérték annak megállapításával, hogy 54.057.958 forint a tartozásuk összege.

[8] Az alperes érdemi ellenkérelmében a módosított kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperesek nem hivatkozhatnak eredményesen a kölcsönszerződés létre nem jöttére azután, hogy megkezdték a törlesztési kötelezettségük teljesítését. Kifejtette, hogy a szerződés megkötésének időpontjában a pénzügyi fióktelep jogképességgel nem rendelkezett, ugyanakkor alapítója nevében és képviselőjében járt el, megtett jognyilatkozatai az alapítója jognyilatkozatainak minősülnek, annak folytán a felperesek és az O..... A..... között jött létre a kölcsönszerződés. Változatlanul érvel azzal is, hogy a felperesek nem minősülnek fogyasztóknak, a kölcsönszerződés pedig nem fogyasztói szerződés.

Az első- és másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban meghozott ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 1.905.000 forint perköltséget.

[10] Határozatának indokolásában rámutatott, hogy az alperes a perbevonásakor a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: Fkt.) 3. § (1a) bekezdésében foglaltakra figyelemmel rendelkezett perbeli jogképességgel. Kifejtette, hogy a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 3/A. § (1) bekezdése alapján külföldi vállalkozás pénzügyi szolgáltatási vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységet Magyarországon kizárólag fióktelepe útján végezhet. Az Fkt. 3. § (1) bekezdése és 24. § (3) bekezdése alapján azt a jogi következtetést vont le, hogy az alperes mint külföldi pénzügyi vállalkozás magyarországi fióktelepe az alapítójának, az O..... A.....-nek a törvényes képviselőjeként járt el a kölcsönszerződés megkötése során. Az alperes nyilatkozata folytán az O..... A..... vált jogosulttá és kötelezetté az adósokkal szemben, ezért a felperesek az O..... A.....-vel szemben érvényesíthetik a szerződésből eredő igényeiket. Mivel a peres felek között nincs olyan jogviszony, amely alapul szolgálhatna az alperessel szemben a kölcsönszerződéssel kapcsolatos igények érvényesítésére, az alperes passzív perbeli legitimációja hiányára vont le következtetést, és a keresetet ezen okból elutasította.

[11] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és a felperesek által az alperesnek egyetemlegesen fizetendő perköltséget 1.200.000 forint + áfa összegre leszállította; egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[12] Határozatának indokolása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a tényállásból levont jogi következtetéseivel, érdemi döntésével és annak az ítéletben kifejtett indokaival az ítélet táblája egyetértett.

[13] Rögzítette, hogy perbeli kölcsönszerződés 2011. március 28-i megkötésének az időpontjában a külföldi vállalkozások magyarországi fióktelepei nem voltak jogképesek, a fióktelepeket az Fkt. 2012. október 28. napi hatállyal beiktatott 3. § (1a) bekezdése ruházta fel jogképességgel. Erre figyelemmel az alperes – jogképessége hiányában – a szerződéskötés időpontjában a saját nevében nem szerzethetett jogokat és nem vállalhatott kötelezettségeket, nem lehetett szerződés alanya.

[14] Az Fkt. kölcsönszerződés megkötésének időpontjában hatályos 24. § (3) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a valamely EGT-államban székhellyel rendelkező külföldi vállalkozás által létesített pénzügyi fióktelep az alapítója nevében, képviselőjében jár el, továbbá a 10. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakat nem kell rá alkalmazni. E törvényi rendelkezés különleges jogállást biztosított az EGT-államban székhellyel rendelkező külföldi vállalkozások pénzügyi fióktelepeinek, ennek alapján folytathattak képviselői tevékenységet, az alapítójuk nevében járhattak el, az utóbbiak pedig saját cégnevük alatt korlátozás nélkül rendelkezhettek a fióktelep által javukra szerzett jogokról és kötelezettségekről.

[15] Az O..... A..... EGT-államban bejegyzett székhelyű vállalkozás, ezért az Fkt. 24. § (3) bekezdésének helyes alkalmazásával vonta le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy az alperes az alapítója, az O..... A..... képviselőjeként járt el a kölcsönszerződés megkötésekor, és a rPtk. 219. § (2) bekezdése alapján a cselekményei által az O..... A..... vált jogosulttá, illetőleg kötelezetté. A felperesek és az alperes kölcsönös és egybehangzó akaratnyilvánításával a felperesek mint adósok és az O..... A..... között jött létre a kölcsönszerződés a rPtk. 205. § (1) bekezdésében meghatározott módon. Tekintettel arra, hogy az alperes szerződéses nyilatkozata következtében hitelezőként az O..... A..... vált a kölcsönszerződés alanyává, ezért a felperesek vele szemben érvényesíthetnek a szerződés létre nem jöttéből vagy érvénytelenségéből eredő igényt, nem a hitelező képviselőjeként eljáró alperessel szemben. Mivel a felperesek által a perben érvényesíteni kívánt igényeknek nem az alperes a kötelezettje, az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a keresetet a passzív perbeli legitimációja hiánya miatt.

[16] Az ítéletábra a felperesek fellebbezését annyiban találta alaposnak, hogy az elsőfokú bíróság által az alperesnek perköltségként megítélt ügyvédi munkadíj eltúlzott az alperesi jogi képviselő elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységéhez képest, ezért azt 700.000 forint + áfa összegre mérsékelte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szól 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM. rendelet) 3. § (6) bekezdése alapján. Ennek figyelembevételével az alperest 700.000 forint + áfa elsőfokú, valamint a 6.Pf.20.387/2019/8-II. számú végzésben megállapított 500.000 forint + áfa másodfokú, mindösszesen 1.200.000 forint + áfa összegű perköltség illeti meg. Az ítéletábra a másodfokú eljárásban érdemben pervesztes felpereseket a rPp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte jogorvoslati perköltség megfizetésére, az ügyvédi munkadíjat az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjai, valamint (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg, figyelemmel az alperesi jogi képviselő másodfokú eljárásban kifejtett tevékenységére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben – tartalmilag – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetüknek helyt adó határozat meghozatalát kérték. Kérték továbbá a jogerős ítéletben megállapított első- és másodfokú perköltség mérséklését is 500.000 Ft + áfa, illetve 150.000 Ft + Áfa összegre. Állították, hogy a jogerős ítélet sérti az Fkt. 2. § a) és b) pontját, 3.§ (1) bekezdését, 24. § (3) bekezdését, az rPtk 198. § (1) bekezdését, 205. § (1) rendelkezését, az rPp. 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, 213. § (1) bekezdését, nem felel meg az 1/2012 PK véleménynek sem.

[18] Egyetértettek a jogerős ítélettel abban, hogy külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepei a szerződés megkötésekor nem voltak jogképesek, az Fkt. 2012. október 28-án beiktatott 3.§ (1a) bekezdése ruházta csak fel őket jogképességgel. Álláspontjuk szerint azt azonban már jogsértően állapította meg a jogerős ítélet, hogy az Fkt. 24.§ (3) bekezdése alapján az alperes az O..... A..... képviselőjeként járt el a kölcsönszerződés megkötésekor, aminél fogva az adósok és az O..... A..... között a perbeli kölcsönszerződés létrejötté állapítható meg.

[19] Idézték az Fkt. 2013. január 1-től hatályos 24. § (3) bekezdését és előadták, hogy az a körülmény, hogy az alperes anyavállalata képviseletében jár el, nem derül ki a perbeli kölcsönszerződésből, és alperesi Általános Üzleti Feltételekben (a továbbiakban: ÁÜF) sincs olyan kitétel, ami az Fkt. 24.§ (3) bekezdésének idézett – második mondatában szereplő – kógens kötelezettségnek eleget tenne.

[20] Mivel sem a szerződésben, sem az ÁÜF-ben nem került feltüntetésre az alperesi fióktelep képviselői minősége, ebből következően ő volt a perbeli kölcsönszerződés alanya, ő járt el hitelezőként. Ezt erősíti az is, hogy magát a törvényi elszámolást is a fióktelep adta ki anélkül, hogy képviseleti minősége az okiratból kiderülne. A fióktelep hitelezői minőségét igazolja az is, hogy saját nevében mondta fel a szerződést, a képviseleti joga feltüntetése nélkül kérte a felmondás záradékolását is hitelezőként, és a felperesek elleni végrehajtási eljárásban is végrehajtást kérőként szerepel, végül a felperesi ingatlanra történő zálogjog jogosultja is az alperesi fióktelep, ami ezáltal a közhitelesség elvének sem felel meg.

[21] Lényegesnek tartották, hogy a fióktelepek működésével, jogalanyiságával kapcsolatban sokáig jogbizonytalanság állt fenn, amelyet az 1/2012 PJE határozat, illetve az Fkt. 3.§ (1a) bekezdése rendezett. A jogegységi határozatra hivatkozással is állították, hogy az alperes a perbeli szerződéskötés során – az eset összes körülményeit figyelembevéve – az Fkt. 24.§ (3) bekezdése második kitétele teljesülésének hiányában nem az alapítója képviseletében, hanem a saját nevében járt el úgy, hogy jogképességgel nem rendelkezhetett. Emiatt az első- illetve másodfokú bíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy a perbeli szerződés a rPtk. 205.§ (1) bekezdése alapján nem jött létre

[22] Kérték a másodfokú bíróság által perköltséggént megállapított első- és másodfokú ügyvédi munkadíj további mérséklését az IM.r. 3.§ (6) bekezdése alapján, mert az álláspontjuk szerint nem áll arányban az alperesi jogi képviselő által kifejtett tevékenységgel.

[23] A felperesek a Gfv. 8. sorszámú beadványukban, a felülvizsgálati határidő lejártát követően a felülvizsgálati kérelmüket további jogi érvekkel egészítették ki.

[24] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek. Az adott ügyben a felülvizsgálati kérelem korlátait a következők képezték.

[26] Előrebocsátja a Kúria a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban, hogy felülbírálati jogkörét – az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve – a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati

kérelemben – a következőkben kifejtettek szerint érdemi vizsgálatra alkalmas tartalommal – megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. Az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében – miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte – a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek: a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. Az rPp. 272. §-át 2012. szeptember 1-jei hatállyal módosító, az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 9. §-a és 17. §-a eredményeként a 2012. október 31-e után jogerőre emelkedett határozatok ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme – egyebek mellett – a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet – az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból kitűnően – konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

[27] A Kúria hangsúlyozza azt is, hogy az rPp. 272. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, a másodfokú határozat közlésétől számított hatvan nap áll rendelkezésre. A törvényben megállapított határidő nem hosszabbítható meg, azt a Kúria sem engedélyezheti, ezért a 60 napon túl előterjesztett beadványokban megjelölt, illetve a felülvizsgálati tárgyaláson előadott – a határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelemben nem szereplő – további kifogások, jogi érvelések, az ezekben előadott új jogcímekre történő hivatkozások érdemben nem vizsgálhatók. A felülvizsgálati kérelmet ugyanis a felülvizsgálati határidő elteltét követően az rPp. 273. § (5) bekezdése értelmében nem lehet megváltoztatni vagy kiegészíteni, és – amint arra a Kúria az 1/2016. PK vélemény 7. pontjában rámutatott – a beadvány tartalmi hiányainak pótlására sem kerülhet sor.

[28] A kifejtetteknek megfelelően a Kúria a jogerős ítéletet kizárólag a 2022. január 17-én, a felülvizsgálati határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, a törvényi határidőn túl a felülvizsgálati kérelem kiegészítésében előadottakkal érdemben nem foglalkozhatott.

[29] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben anyagi és eljárási jogi szabálysértésre is hivatkoztak, utóbbiak körében az rPp. 206. § (1) bekezdésének, 221. § (1) bekezdésének és 213. § (1) bekezdésének megsértését állították. A Kúria nem vizsgálhatta azonban az rPp. felhívott rendelkezéseiben írtak megsértését sem, mivel e körben a felülvizsgálati kérelem érdemi indokolást nem tartalmaz, a felperesek egyáltalán nem fejtették ki, hogy az rPp. felhívott rendelkezéseit a jogerős ítélet álláspontjuk szerint mennyiben és miért sérti.

[30] A felülvizsgálati kérelem érdemben vizsgálható hivatkozásai alapján a Kúriának abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a perbeli kölcsönszerződés megkötésekor hatályos jogszabályi rendelkezések alapján kik között jött létre szerződés, illetve az Fkt. utóbb bekövetkezett módosításainak van-e kihatása a jogvita érdemi eldöntésére.

[31] Ezzel kapcsolatban a Kúria álláspontja egyezett a jogerős ítéletnek az ebben a körben elfoglalt jogi álláspontjával, és részletesen kifejtett jogi indokaival. A másodfokú bíróság a szerződés megkötésekor hatályos rHpt. és Fkt. perben irányadó rendelkezéseinek helyes értelmezésével állapította meg, hogy a szerződés megkötésének időpontjában, azaz 2011. március 28. napján az alperes mint fióktelep az alapítója, az O..... A..... képviselőjeként járt el. Az alapítója nevében és képviselőként tehetett csak hatályos jognyilatkozatokat és vállalhatott kötelezettségeket, így az általa kötött szerződés folytán a rPtk. 219. § (2) bekezdése alapján a cselekményei által az O..... A..... vált jogosulttá, illetőleg kötelezetté. A felperesek és az alperes kölcsönös és egybehangzó akaratnyilvánításával a felperesek mint adósok és az O..... A..... között jött létre a kölcsönszerződés a rPtk. 205. § (1) bekezdésében meghatározott módon.

[32] A felperesek felülvizsgálati kérelmében hivatkozott Fkt. 24. § (3) bekezdése csak 2013. január 1. napját követően hatályos, módosított rendelkezése értelmében vált kötelezetté a pénzügyi fióktelep arra, hogy a képviselői minőségét az üzletszabályzatában, valamint az eljárása során keletkezett okiratokon feltüntesse. Az alperesnek a szerződés megkötésének időpontjában ilyen kötelezettsége nem volt. Ebből következően önmagában az a körülmény, hogy a szerződés a fióktelep képviselői minőségét nem tüntette fel, a felperesek téves felülvizsgálati érvelésével szemben nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, és nem befolyásolja, hogy kit kell a konkrét esetben szerződő félnek tekinteni.

[33] Ennek a kérdésnek a megítélését, azaz a perbeli jogvita érdemét nem érintik a felülvizsgálati kérelem azon további hivatkozásai sem, hogy ki készítette el a törvényi elszámolást, ki mondta fel a szerződést, a felperesek elleni végrehajtási eljárásban ki a végrehajtás kérő, továbbá ki a felperesi ingatlanra bejegyzett zálogjog jogosultja. A jelen perben ugyanis kizárólag abban a jogkérdésben kellett állást foglalni, hogy a szerződés megkötésekor az anyagi jogviszonyban ki volt a felperesekkel szerződő fél, és ennek alapján a felperesek kivel szemben érvényesíthetik a szerződés létre nem jöttéből vagy érvénytelenségéből eredő igényüket. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott fenti körülmények esetleges jogkövetkezményei ezért nem a jelen eljárásra tartoznak.

[34] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben kérték a jogerős ítéletben megállapított első- és másodfokú perköltség további mérséklését is a vonatkozó IM rendelet felhívásával, azok eltúlzott mértékét állítva. Az IM rendelet 3. § (6) bekezdése mérlegelési jogot biztosít a bíróság számára a pertárgyérték alapján megállapítható munkadíjtól való eltérésre. A konkrét esetben a másodfokú bíróság mind az első- mind a másodfokú ügyvédi munkadíjat az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte, és ennek megfelelő indokát is adta. A Kúria hangsúlyozza, hogy önmagában az, hogy a bíróság a mérlegelési jogkörében eljárva nem élt a felperesek felülvizsgálati kérelmében indokoltnak tartott további mérséklés lehetőségével, jogszabálysértést nem valósít meg, ennek hiányában pedig annak felülmérlegelésére sem kerülhet sor a Kúria egységes gyakorlata szerint. (Gfv.VII.30.443/2019/7., Gfv.VII.30.539/2018/4.)

[35] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[36] 1996. évi CXII. törvény 3/A. §; 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 219.; 1997. évi CXXXII. törvény 24. §.

A döntés elvi tartalma

[37] I. Az EGT-államban székhellyel rendelkező pénzügyi szektorhoz tartozó külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe 2012. október 28. napja előtt nem rendelkezett perbeli jogképességgel.

II. Önmagában az a körülmény, hogy a szerződés a fióktelep képviseleti minőségét nem tüntette fel, nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, és nem befolyásolja, hogy kit kell szerződő félnek tekinteni.

Záró rész

[38] A Kúria az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felpereseket az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 78. § (1) bekezdése és 82. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte az alperes áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett jogi képviseleti tevékenységgel arányos összegben határozta meg. A felperesek kötelesek továbbá az illetékfeljegyzési joguk folytán meg nem fizetett – a felülvizsgálati pertárgyérték alapján megállapított – felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

[39] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

[40] A Kúria a döntését tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2022. október 25.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró

hitelélül:

A kiadmány

S.K.

bíróági ügyintéző